

Yovel

12. numero / helmikuu 2020

"Siinä missä Jumalan olemassaolo
takasi muinoin Israelin olemassa-
olon, Israelin kansan yhä jatkuva
olemassaolo on tänä päivänä tae
Jumalan olemassaolosta."
Emil Fackenheim

TÄSSÄ NUMEROSSA mm.:

"MINUN HENGELLÄNI,
SANOO HERRA"

MESSIAAN TULEMUksen MERKIT

osa VIII

Lautailijoita Haifan rantamaisemissa ilta-aurinko-aikaan. Kuva: Markus Nurmesniemi

Yovel

12. numero / helmikuu 2020

”Ja seitsemännessä kuussa kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasuunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasuunan soida koko maassanne.

Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi (**yovel**); jokainen teistä saa palata silloin perintömaallensa ja sukunsa luo.”

(3. Moos. 25:9-10)

50. vuotta sanotaan hepreaksi yoveliksi eli riemuvuodeksi, oinaansarven soiton vuodeksi. Riemuvuosi sai nimensä juhluvuoden alkamista julistavan shofarin nimestä.

Yovelin ääni julistaa uuden aikakauden alkaneen, aikakauden jolloin Jumala suosii Israelia.

Yovel-sanat voi hepreaksi lukea

kahdella tavalla: jovel, joka tarkoittaa oinasta tai oinaansarvea kuten shofar-torvi, tai verbin passiivimuotona juval, ”viedään”, kuten Jesaja 53:ssa ”niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään... minun kansani rikkomuksen tähden kohdasi rangaistus häntä.”

Kuin lammas, jolla on halu seurata paimenta nöyrästi ja tulla viedyksi, juval.

Shofarin kolme nimeä viitoittaa pelastustietämme: **Keren**, joka on kutsusta ilmoittava sarven nimi, ja joka nousi savuna ilmaan lisäksi sijasta, uhratun oinaan mukana (1. Moos. 22:13). Siinä vuorella Israel kuuli tuon sarven, **shofarin**, äänen ensi kertaa sen kutsuessa kansaa muutokseen. Kansa oppi tuntemaan tuon äänen Herran itse puhalttaessa shofariin (2.

Moos. 19:16). Siitä lähtien Israelia käskettiin puhaltamaan shofariin (3. Moos. 25:9), kunnes Herra jälleen itse puhalttaa shofariin, **yove-liin** (Sak. 9:14). Silloin Hän julistaa vapautuksen, riemuvuoden, kaikille kansoille, kaikille niille jotka kuulevat Hänen ääntään.

Yeshua Messias, Jeesus Kristus, aloitti toimintansa julistaen synagogassa Jesaja 61:1-2 ilosanomaa köyhille, vangituille vapautusta, sorrettujen päästämistä vapauteen, Herran otollista vuotta julistaen.

Julistaen Riemuvuotta, joka on Messias itse. Vain Hänessä saamme takaisin perintömme, jonka menetimme Eedenin puutarhassa. Hänessä on yovelin olemus.

(<http://torah-art.net>)

Markus Nurmesniemi

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus: Välähdyksiä Israelin matkalta	s. 2
Tri John Garr: Kansanmurhavimma	s. 3-6
Tri John Garr: ”Minun Hengelläni, sanoo Herra”	s. 7-8
Tri Clifford Denton: Kirje roomalaisille, 8:15	s. 9
Keijo Lindeman: Israel ja antisemitismi - osa II	s. 10-16
Profeetallisia näkökulmia: Messiaan tulemuksen merkit - osa VIII	s. 17-21

Pääkirjoitus

Välähdys Israelin matkalta

Helsingin lentokentän meteli ui korviin. Ajatukset risteilevät moneen suuntaan. Mitä tällä kertaa?

Jostain kuuluu kuinka joku kutsuu minua. Tuttu ystävä tunnistaa minut ja kutsuu luokseen. Ryhmä alkaa kasautua, ja alamme matkamme.

Alamme matkamme monella tasolla. Moni tulee väsyneenä, rikkiäisenä. Moni tulee kysymyksiä täynnä. Moni tekee matkaa syyliä kohti. Isän syyliä, josta saa levon ja turvan. Israelin Isän.

Elämme janon aikaa. Elämme erämaa-aikaa. Kuljemme keitaalta keitaalle. Niitä nämä matkat tarjoavat, keidashetkiä. Ilon kukkuloita. Niin kuin peurat halajavat vesipuroille me kuljemme sielu haavoilla Elävää Jumalaa kohti. Turvallisen Herramme Jeshuan johtamana.

Me saamme astua vieraanvaraisuuteen. Saamme astua rukouksen ilmapiiriin ja ystävyyteen. Saamme kokea yllättäviä kohtaamisia ja uusia ystävyksiä. Me tulemme yhdeksi. Me olemme yhtä. Sydän näkee sydämeen, henki tunnistaa hengen, sielu liikahtelee, haluaa kasvaa, ohentaa vapisevia käsiään, pyytää Isältä balsamia kaikkein arimpaan. Sisimpään. Salattuun, jossa tekee kipeää, mutta Jumalan rakkaus tulee. Isä näyttää millainen on oikea Isä. Isä antaa rakkautensa tulla ja tulvia. Muuri sulaa. Minä uskallan.

Saamme järjestyttäviä tiedonsanoja kaukaa toisesta maasta, jossa uskollinen kantaja on vaalinut sanomaa. 18 kuukautta Herran viesti sydämessä. Mutta kenelle? Koska? Milloin? Silloin kun on Herran aika. Ja se osui meidän ryhmämme kohdalle. Kaksi ryhmää eri puolilta Eurooppaa kohtaavat, ja sydämet tulevat yhteen. Yhdeksi. Eri puolilta Eurooppaa. Jonkun työ toisella mantereella saa rohkaisun, joka ei jätä kylmäksi. Jumala ei jätä kylmäksi.

Saamme opetusta, joka lävistää sielun, nivelet ja ytimet. Saamme ammentaa Sanan arkusta, joka ravitsee suoraan Siionista. Elämme niin lähellä, olemme niin ytimessä, ettei järki ja mieli pysy perässä. Ymmärrys tulee myöhemmin. Mikä siunaus saada olla Jumalan maassa. Mikä siunaus saada kulkea siellä, missä Messias kulki. Mikä siunaus on saada tulla lähelle

ja hämmästellä. Ihmetellä lapsen ihmettelyä.

Mikä siunaus saada tyhjentyä. Mikä siunaus saada tulla täytetyksi ja uudistetuksi Herran silmäterässä.

Ja lopulta. Ylistys joka nousee itsestään. Ylistys joka nousee yhdestä suusta. Sydän on raskaana ilosta. Se synnyttää hedelmää, joka murtaa astian joka haluaa tulla murretuksi. Herra saa tulla ja muokata uutta.

Tätä on Israel. Tätä on suuri Jumala. Ja miten vähään me yllämme omin voimin. Miten vähään me näemme ja ymmärrämme suurta Jumalaa. Ja miten paljon me näemme ja koemme pieninä Jumalan lapsina. Saamme killua sylilapsina Isän sylissä. Haavaa arastaa, mutta se paranee. Kipu häipyy. Tulehdus häipyy. Pian, vain arpi on muistona enää. Herra katsoo silmiin ja hymyilee. Hän antaa taivas-kokemuksen, rauhan ja turvan. Hän näyttää voimansa turvallisen etäisyyden päästä.

Ole hiljaa ja tiedä, että minä olen Herra.

Tätä on Jumalan Kuningaskunta. Tämä on todellisuutta. Tämä on sitä oikeaa arkea. Elämää Herrassa. Ei se mikä maailmassa meitä ympäröi.

Me katsomme ikuisuuteen. Me tuomme pian Kuningaskuntaa tämän arjen keskelle.

Helsingin lentokenttä on hiljainen. Ajatukset risteilevät moneen suuntaan. Jostain kuuluu kuinka joku kutsuu minua. Tuttu ystävä tunnistaa minut ja kutsuu luokseen. Se on Herra. Israelin Messias. Minun Vapahtajani ja Pelastajani.

Ryhmä alkaa hajaantua, ja alamme matkamme.

Israel on matkalla kohti uutta vaihetta. Moriansinkin tuntuu astuvan uuteen aikakauteen. Vuosi 2020 tuntuu monella tasolla olevan ponnahduslauta uusiin näkymiin ja olosuhteisiin, jotka eivät kaikki välttämättä ole miellyttäviä.

Moni on kuitenkin hengessään kokenut, että

Herra suo totisten rukoilijoiden myötä myös valtavia siunauksia vaikeuksien keskelle.

Vuosi 2020 - täyden näkökyvyn vuosi. Ainakin terminä vuosiluku siihen istuu, tarkoittaahan tuo luku optikoiden ammattikielessä täydellistä näkökykyä näöntarkastusta mitattaessa.

Myös Yovel-lehti astuu uuteen vaiheeseen vuoden 2020 myötä. Tämä helmikuun numero on, ainakin toistaiseksi, viimeinen numero joka ilmestyy kolmen kuukauden periodilla.

Seuraava Yovel-lehti ilmestyy kesäkuussa, jonka myötä lehti muuttuu kahdesti vuodessa ilmestyväksi. Ilmestyskuukaudet tulevat olemaan kesäkuu ja joulukuu.

Näin siksi, että saan sovitettua lehden koostamisen ja toimittamisen lisääntyneiden työvelvoitteideni kanssa. Toivottavasti harventuva ilmestymistahti näkyy myös lehden laadussa. Positiivisessa mielessä tietty.

Toivon sinulle rakas lukija hyviä lukuhetkiä lehden parissa. Jatketaan rukouksin muurinaukossa seisomista Israelin, perhekuntiemme, paikkakuntiemme, maittemme ja kansojemme puolesta.

**Siunauksin,
Markus Nurmesniemi, päätoimittaja**

Kansanmurhavimma

Antisemitismin syntymä

Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
John D. Garr, FT

Kun Babylonin valtakunnan satraapit ja valvojat sanoivat: ”Me emme löydä tästä Danielista mitään syytä, ellemmme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan [hänen Jumalansa laista]” (Dan.6:6), he alkoivat itse asiassa rakentaa perustusta salakavalalle ja pysyvälle ilmiölle, jossa vainon, häirinnän, väkivallan ja kuoleman kohteena olisi Valittu kansa, yksilöinä ja kansana, vain uskonsa tähden. Tästä antisemitismi sai alkunsa; haluttiin syyttää juutalaisia ”heidän jumalanpalveluksensa tähden”.

Antisemitismi on perustunut aina vihaan, jota tunnetaan Israelin Jumalaa kohtaan, ja tämä viha on suunnattu Isra-

elia vastaan, koska he edustavat Jumalaa maan päällä.

Pian Danielin tapauksen jälkeen tämä ajatus vietiin äärimmäisyyksiinsä toisessa osassa Meedia-Persian valtakuntaa, jonka Koores oli perustanut.

Valtakunnan pääkaupungista, Suusanin linnasta käsin kuningas Ahaveros/Kserkses hallitsi laajaa valtakuntaansa, joka ulottui Intiasta Etiopiaan. Tämän maailman voimakkaimman valtion hovissa punottiin juonta, joka onnistuessaan olisi johtanut Valitun kansan täydelliseen kansanmurhaan ja Abrahamin liiton päättymiseen.

Mutta Jumala toimi koko ajan taustalla ohjaten tapahtumia niin, että häijy juoni paljastui sia ja kuivuusi kokoon.

Kuningas Ahasveroksen teki mieli juhlia. Niinpä hän järjesti ylen pröystäilevät pidot osoittaakseen mahtiaan ja valtaansa ja pääkaupunkinsa kauneutta kaikkien ruhtinaittensa ja virkamiestensä edessä: ”Ja hän esitteli heille kuninkaallisen rikkautensa loistoa ja majesteettillisten kalleuksien kauneutta pitkät ajat, satakahdeksankymmentä päivää” (Ester 1:4).

Noiden päivien jälkeen hän järjesti seitsenpäiväiset pidot Suusanin linnan väelle, jotta hekin näkisivät hänen linnansa loistokkuuden. Kuninkaan puoliso, Vasti, piti samanlaiset juhlat valtakunnan naisille. Viimein seitsemäntenä päivänä Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, niin että kaikki näkisivät hänen kauneutensa. Mutta kun Vas-

tille kerrottiin kuninkaan käsky, hän kieltäytyi menemästä kuninkaan eteen (1:12).

Kuningas raivostui ja neuvoteltuaan neuvonantajiansa kanssa päätti, että sekasorron leviämisen estämiseksi koko valtakuntaan Vasti oli siirrettävä pois paikaltaan ja korvattava uudella kuningattarella. (Vastin kieltäytymisen syyksi on esitetty mm. että häntä olisi esitelty alastomana juopuneitten miesten edessä; että hänen ainoana vaatetusenaan olisi ollut hänen kruununsa; toisten mielestä alastomuudesta ei ollut kyse.)

Uusi kuningatar

Pitkän prosessin jälkeen uusi kuningatar valittiin. Hän oli Hadassa (persiaksi Ester), nuori juutalainen tyttö ja oikea

kaunotar. Hadassa paljastui myös hämmästyttävän kekseliääksi, sosiaalisesti taitavaksi ja erittäin päättäväiseksi nuoreksi naiseksi.

Serkkunsa ja holhoojansa Mordokain neuvosta hän salasi juutalaisen identiteettinsä. Hänen nousuunsa Persian valtakunnan kuningattareksi vaikuttivat olosuhteet ja tapahtumat, jotka Jumala järjesti turvatakseen edeltäkäsien Valitun kansan henkiin jäämisen.

Tuohon aikaan Persia hallitsi koko Lähi-itää; siksi kaikki maailman juutalaiset asuivat Persian valtakunnassa. Tilanne oli ainutlaatuinen ja haavoittuva, sillä näin joka-ainoa juutalainen oli alttiina hovi-juonitteluille, joiden tuloksena Suusanissa tehtiin usein päätöksiä, jotka armoton ja vahva Persian armeija pani toimeen.

Esterin strateginen asema kuningattarena ja kuningas Ahasveroksen suosikkina oli

äärettömän tärkeä tällaisessa tilanteessa. Esterin asema vahvistui entisestään, kun Mordokai sai selville salamurhahankkeen Ahasverosta vastaan ja kehotti Esteriä paljastamaan sen. Kuningas palkitsi myöhemmin sekä Esterin että Mordokain heidän lojaalisuudesta.

Mutta Persian hallituksen ylimmillä paikoilla vaani voimakas ja salakavala paha, sillä valtakunnan vasta nimitetty pääministeri oli vakavasta egomaniasta kärsivä mies. Hän rakasti vallan mukanaan tuomia etuuksia ja mahtipontisuutta. Hän nautti nähdesään ihmisten kumartuvan maahan hänen edessään.

Koska Jumala oli käskennyt juutalaisia olemaan kumartamatta ketään muuta kuin Jumalaa, Mordokai kieltäytyi kumartamasta Haamanin edessä, kun tämä kulki ohi kunniassaan ja loistossaan. Tämä sai pääministerin raivostumaan ja etsimään keinoa, miten voi-

si kostaa Mordokaille tämän käytöksen ja lievittää kolhua, jonka tämä röyhkeä juutalainen oli aiheuttanut hänen itsetunnolleen. Mordokain surmaaminen ei riittäisi tuomaan hänelle tyydytystä.

Niinpä hän ”etsi tilaisuutta tuhota kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, kaikkialta Ahasveroksen valtakunnasta” (3:6).

Kirottu salajuoni

Sen sijaan että olisi selvittänyt asian suoraan Mordokain kanssa, Haaman lähestyi kuningasta ja puhui lipevästi panetellen:

”On yksi kansa, joka on hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja. Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan” (3:8).

Sitten hän pyysi kuningasta vahvistamaan tämän raakamaisen määräyksen ja lupasi

korvata kuninkaalle juutalaisten surmasta aiheutuvan verotulojen menetyksen.

”Jos kuningas hyväksyi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava, ja minä punnitsen kymmenentuhatta talenttia hopeaa virkamiehille vietäväksi kuninkaan aarrekammioon” (3:9).

Haaman laski maailman ”kaikkien juutalaisten” elämän arvoksi summan, joka olisi nykyrahassa yli 200 miljoonaa dollaria.

”Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan”, (engl. tekstin mukaan: ”Ei ole kuninkaan edun mukaista sietää tätä tiettyä kansaa”) oli ensimmäinen ja ehkä osuvin peittelemättömästä antisemitismistä annettu kuvaus. Koko olemassaolonsa ajan juutalaisia on arvosteltu ja tuomittu, koska ”heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen”.

He noudattivat Jumalan oh-

Kuva: Markus Nurmesniemi

jeita erottautua ja olla osallistumatta muiden kansojen harrastamaan epäjumalanpalvelukseen. Useimmiten he eivät voineet "noudattaa kuninkaan lakeja".

Vaikka he tekivät parhaansa ollakseen lojaaleja alamaisia valtakunnissa, joissa he elivät, Toora ja heidän omatuntonsa vaativat heitä noudattamaan Jumalan käskyjä vainon ja marttyyrikuoleman uhallakin. Näin myös Persiassa.

Haamanin esittämä vetoomus oli niin tehokas, että Ahasveros antoi hänelle sinettisormuksensa, käski hänen pitää rahansa ja sanoi: "Tuolle kansalle voit tehdä mitä hyväksi näet" (3:11).

Kaikkiin Persian valtakunnan maakuntiin lähetettiin lähetien mukana kirjeet, joissa määrättiin, että "kaikki juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja naiset, oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava...kahdenkymmentä päivänä ja heidän omaisuutensa oli ryöstettävä" (3:13).

Haamanin häijystä juonesta oli tullut laki, jota ei voinut peruuttaa. Tulevaisuudenkuva oli yksinkertaisesti se, että kaikki juutalaiset Persiassa – siis kaikki maailman juutalaiset – surmattaisiin ja juutalaisten kansanmurha olisi täydellinen.

Saadessaan tietää tästä laista Mordokai, kaikkien Persian juutalaisten tavoin, repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin ja tuhkaan ja kulki kaduilla "huutaen kovalla äänellä ja valittaen katkerasti". Hän toimitti Esterille tiedon Haamanin juonesta. Kuningatar ajatteli olevansa voimaton, sillä jos hän menisi kuninkaan eteen ilman kuninkaan kutsua, hän vaarantaisi oman henkensä. Mordokai vastasi hänen puolusteluihinsa näin:

"Älä luulekaan että kaikista juutalaisista sinä yksin pelas-

tut, vaikka asut kuninkaan palatsissa. Jos sinä vaikenet tällaisena aikana, apu ja pelastus tulevat juutalaisille muualta, mutta sinua ja isäsi perhettä kohtaa tuho" (4:13,14).

Vielä hän osoitti serkulleen nämä kuolemattomat sanat: "Kuka tietää, että olet päässyt kuninkaalliseen arvoon juuri tällaista aikaa varten" (4:14b).

Ester osoitti oitis syvän uskonsa; hän pyysi Mordokaita pyytämään kaikkia juutalaisia Suusanissa paastoamaan ja rukoilemaan puolestaan kolme päivää ja yötä.

Lopuksi hän sanoi: "Sitten menen kuninkaan luo, vaikka se on vastoin lakia. Jos tuhoudun, niin tuhoudun" (4:16).

Kolmantena päivänä Ester lupauksensa mukaan pukeutui kuninkaalliseen asuunsa ja pahinta peläten ja vavisten astui kuninkaanlinnan pihaan. Mutta hänet nähdessään Ahasveros ilahtui ja ojensi kultaisen valtikkansa häntä kohti säästämättä näin hänen henkensä. Kuningas kysyi: "Mikä sinun on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Olkoon vaikka puoli valtakuntaa, se annetaan sinulle" (5:3).

Neuvokas Ester oli suunnitellut etukäteen, miten hän voisi puhua kuninkaalle siitä hovijuonittelusta, jossa Haaman näytti olevan voitolla. "Jos kuningas hyväksi näkee", hän sanoi, "tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka minä järjestän kuninkaan kunniaksi" (5:4). Kuningas, Haaman vanavedessään, saapui Esterin järjestämiin pitoihin ja kysyi: "Mitä pyydät?"

Ester sanoi kainosti: "...toivon, että kuningas ja Haaman tulisivat pitoihin, jotka järjestän heille huomiseksi. Silloin minä täytän kuninkaan toivomuksen" (5:8).

Raamattu kertoo meille, että Haaman lähti pidoista "iloise-

na ja hyvillä mielin". "Eipä kuningatar Esterkään kutsunut järjestämiinsä pitoihin kuninkaan lisäksi muita kuin minut", hän kehuskeli. "Mutta tämä kaikki ei riitä minulle niin kauan kuin näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaanlinnan portissa" (5:12,13).

Tähän Haamanin vaimolla oli ratkaisu: "Anna pystyttää viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu ja pyydä aamulla kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen" (5:14). Ehdotus oli Haamanin mieleen, ja hän antoi pystyttää hirsipuun, jossa hän tiesi saavansa nähdä Mordokain riippuvan seuraavana päivänä.

Seuraavana yönä Ahasveros ei saanut unta. Niinpä hän määräsi palvelijoitaan lukemaan hänelle hallituskautensa muistettavien tapahtumien kirjaa. Palvelijat avasivat sattumalta kohdan, jossa kerrottiin kuinka Mordokai oli paljastanut kuningasta vastaan suunnatun salamurhajuonen. "Millaisen kunnian ja ylennyksen Mordokai on tästä saanut?", kuningas kysyi. "Ei hän ole saanut mitään", vastattiin.

Juuri silloin Haaman osui tulemaan kuninkaan esipihaan. Kuningas kutsui hänet eteensä ja kysyi Haamanilta: "Mitä on tehtävä miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan?" Pääministeri luuli kuninkaan tarkoittavan häntä ja sanoi: "Tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja jonka päässä on ollut kuninkaallinen kruunu... puettakoon mies ja kuljetetkoon häntä tuon hevosen selässä kaupungin kaduilla ja hänen edellään huudettakoon: Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan" (6:8,9).

Haamanin suureksi järkytykseksi ja mielipahaksi kuningas antoi hänelle käskyn: "Riennä

hakemaan puku ja hevonen ja tee juutalaiselle Mordokaille, joka toimittaa palvelustehtävää kuninkaan portissa, juuri niin kuin puhut."

Pelon jäytämä Haaman tekee kuuliaisesti kuninkaan käskyn mukaan ja rientää sitten kotiinsa, jossa hänen vaimonsa sanoo pahaenteiset sanat:

"Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut horjua, on syntynään juutalainen, sinä et voi hänelle mitään, vaan sinä sorrut perin pohjin hänen edessään" (6:13).

Mutta ennen kuin Haaman ehti ajatella tai tehdä mitään, kuninkaan hovimiehet tulivat jo saattamaan hänet kuningattaren pitoihin.

Kun oli päästy juhlapöytään, Ahasveros kysyi taas Esteriltä: "Mitä pyydät?" Tällä kertaa kuningatar vastasi: "Jos kuningas näkee hyväksi, annetakoon minun ja kansani pitää henkemme. Se on pyyntöni ja toiveeni. Meidät, minut ja kansani, on myyty hävitettäviksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi" (7:3,4).

Kuningas kysyi Esteriltä: "Kuka hän on? Missä on se, joka on rojhennut tehdä sellaista?" Viivyttelämättä Ester osoitti vihollista: "Tuo paha Haaman!" Tämän järkyttävän uutisen kuullessaan kuningas vihastui ja meni ulos linnan puutarhaan kokoamaan ajatuksiaan.

Haaman tajusi, että hänen kohtalonsa hetket olivat käsillä, ja hän jäi rukoilemaan kuningatarta henkensä puolesta. Kun Ahasveros palasi puutarhasta sisään, hän löysi Haamanin lepovuoteelta, jolla kuningatar lepäsi, ja huudahti: "Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle palatsissa – ja minun läsnäollessani" (7:5-8). Kuninkaan tuomio oli välitön ja lopullinen: "Ripustakaa Haaman hirteen, joka on hänen talonsa edessä." Käsky toteutettiin viipymättä.

Mutta yksi tärkeä asia oli vielä hoitamatta. Mitä olisi tehtävissä sen peruuttamattoman kuninkaallisen säädöksen suhteen, jossa määrättiin tietty päivä juutalaisten tuhoamiseksi Persian valtakunnassa?

Vastatoimenpiteenä Ahasveros antoi toisen säädöksen, jossa kaikissa kaupungeissa juutalaisille annettiin oikeus kokoontua ja puolustautua kaikkia heitä vastaan hyökkäviä vastaan. Kun tämä säädös julkaistiin, Persiassa puhkesi suuri ilo etenkin juutalaisten keskuudessa, ja Mordokaita kunnioitettiin

Sitten Raamatun sanassa on tämä hätkähdyttävä uutinen: "Monet maan muihin kansoi-

hin kuuluvat kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät" (8:17). Tekstistä ei käy ilmi, kuinka tämä tapahtui, mutta se on selvä osoitus ilmapiirin muutoksesta. Sitten tuli tuo määrätty päivä, jona "juutalaisten viholliset olivat odottaneet saavansa heidät valtaansa, mutta kävikin päinvastoin: juutalaiset saivat vihamiehen sä valtaansa" (9:1).

Juutalaisten voitto oli täydellinen. Kansanmurha oli vältetty.

Am Israel chai!

Seuraava päivä oli niin suuri ilon ja riemun päivä juutalaisille, että 3. Moos. 23:n juhla-kalenteriin lisättiin uusi juhla (9:21). Tästä Puurimiksi kut-

sutusta juhlasta tuli sittemmin pysyvä, vuosittainen juhla juutalaisten elämässä. Puurimina juhlittiin ja juhlitaan sitä, kuinka Jumala pelasti juutalaiset varmasta kuolemasta ja antoi heille yltäkylläisen elämän – ja tämä kaikki tapahtui sen ansiosta, että Jumala oli sijoittanut nuoren juutalaistytön maailman vaikutusvaltaimman kuninkaan palatsiin ja antanut hänelle rohkeuden ja uskon rukoilla kansansa vapauttamisen puolesta. Jumala oli nostanut Esterin kuninkaalliseen asemaansa "tällaista aikaa varten", ja hän suoritti tehtävänsä täydellisesti.

Tässä tapauksessa koko juutalaisen kansan kansanmurha vältettiin. Mutta samalla Jumala osoitti valtansa kuo-

leman ja elämän ylitse niin perusteellisella tavalla, että juutalaisia kunnioitettiin ja arvostettiin niin paljon, että monet pakanat kääntyivät Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin uskoon. Näin Jumala oli taas kerran osoittanut draamatisella ja voimallisella tavalla voimansa, gvurot, ja uskollisuutensa koko Israelin kansaa kohtaan tuomalla esiin elämää kuolemasta.

© Restore! Kaikki oikeudet pidätetään. Lupa kirjoituksen käyttämiseen on saatu kirjoittajalta.

www.hebraiccommunity.org

Yovel-lehti on myös verkossa:
www.yovel-magazine.com

Onko jokin artikkeli tai opetus sellainen, johon haluaisit palata uudestaan, mutta sinulla ei ole sitä käsilläsi?

Sivuilta voit lukea tai ladata ilmestyneitä numeroita milloin sinulle parhaiten sopii.

Sieltä löydät myös lisämateriaalia sekä

linkkejä kirjoittajien omille sivustoille, opetuksiin ja arkistoihin.

www.yovel-magazine.com

"Minun Hengelläni, sanoo Herra"

Näkymä Karmel-vuorelta Välimerelle. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:

John D. Garr. FT

Kun täyttyi aika, joka oli las-
kettu profeetallisesti Israe-
lin ja Juudan Jerusalemista
ja Juudasta karkotettuna
olemiselle, Jumalan käsi
alkoi järjestellä maailman
politiikkaa ja sen tapahtu-
mia niin, että kansallisen
jälleensyntymisen ihme
voisi tapahtua profeettojen
ennustusten mukaisesti.

Jeremian ennustamat seit-
semänkymmentä vuotta
olivat kulumassa umpeen.
Valitun kansan oli aika pala-
ta kotiin, heidän esi-isilleen

synnin ja epäjumalanpalve-
luksen tähden langetettu
raskas tuomio oli kärsitty.
Pieni joukko rohkeita sielu-
ja aloitti paluumatkan Ba-
bylonista Juudeaan. Sydä-
missään he ovat varmaan
huutaneet kuningas Daa-
vidin lailla: "Jos unohdan
sinut, Jerusalem, unohda
sinä minun oikea käteni.
Tarttukoon kieleni kitala-
keeni, ellen sinua muista,
ellen pidä Jerusalemia ylim-
pänä ilonani" (Ps. 137:5,6).

Matkanteko oli vaivalloista,
mutta heidän joukossaan
kulkevien vanhusten muis-
toissa väikkyi unelmia Jeru-

salemin entisestä loistosta
ja nuoret näkivät silmissään
paluun kunniaan, jota he
olivat rukoilleet ja toivo-
neet tulevaksi.

Mutta näkymä oli kolkko.
Babylonilaiset olivat tuhon-
neet Jerusalemin täydelli-
sesti, polkeneet sen maan
tasalle. Vuosikymmeniä jat-
kuneen autioitumisen jäljet
peittivät koko alueen vil-
liintyneeseen hoitamatto-
muuteensa. Mutta Juude-
an jäännöksen sydämissä
virisi vastustamaton henki,
joka vakuutti heidät heidän
jumalallisesta kutsustaan
mennä autioksi hävitettyyn

maahan ja ryhtyä mahdot-
tomaan.

Mikä voisi edes hivenen
edesauttaa heidän epäto-
dennäköisten unelmiensa
toteutumista? Vastaus oli
annettu selvästi Sakarjan
kautta tullessa profetian
sanassa: "Ei väellä eikä voi-
malla vaan Minun Hengel-
läni, sanoo Herra Sebaot"
(Sak. 4:6).

Jumala oli asettanut Nehe-
mian Persian kuningas Ar-
tahsastan hoviin Suusanin
linnaan. Kun Nehemia kysyi
veljeltään Juudan kuulumis-
ia, veljen antamat uutiset

mursivat hänen sydämen-
sä:

”Ne vankeudesta palanneet, jotka asuvat siinä maakunnassa, ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyneinä. Myös Jerusalemin muurit on hajotettu ja sen portit poltettu” (Neh.1:3).

Kuullessaan tämän selostuksen Nehemia istui itkemään ja alkoi rukoilla Jumalan edessä paastoten ja rukoillen tilanteen puolesta. Hän pyysi anteeksi kansansa puolesta: ”Me olemme tehneet pahoin sinua vastaan emmekä ole noudattaneet käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle.” Sitten hän pyysi Jumalaa muistamaan oman sanansa: ”...vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan ääriässä, minä kokoan heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi” (Neh:1: 7,9).

Lopuksi hän rukoili Jumalan suosiota, kun hän aralla tunnolla lähestyi kuningasta toivoen saavansa kertoa kuninkaalle taakastaan.

Nehemian nähdessään kuningas kysyi häneltä: ”Miksi kasvosi ovat murheelliset?” Pelko valtasi oitis Nehemian, sillä hän tiesi, että hovietiketin mukaan kuninkaan palvelijat eivät saaneet osoittaa kuninkaan läsnäollessa mitään muuta tunnetta kuin iloa.

Mutta Nehemia rohkaisi mielensä ja sanoi: ”Kuinka kasvoni eivät näyttäisi murheellisilta, kun kaupunki, jossa isieni haudat ovat, on raunioina ja sen portit on poltettu?” Artahsasta kysyi silloin: ”Mitä siis pyydät”

(Neh. 2:2-4).

Nehemiah alkoi kertoa yksityiskohtaisesti suunnitelmasta, jonka hän oli jo tehnyt Jerusalemin jälleenrakentamiseksi. Hän pyysi, että kuningas 1) lähettäisi hänet Jerusalemiin, 2) antaisi kauttakulun varmistavat kirjeet Eufratvirran toisella puolella toimiville käskynhaltijoille ja 3) käskisi kuninkaan metsän vartijoita antamaan puuta ja muita tarvikkeita kaupungin muurien ja porttien rakentamista varten.

Nehemian puhe teki vaikutuksen kuninkaaseen ja hän myöntyi Nehemian pyyntöihin, vieläpä lähetti upseereja ja ratsumiehiä hänen turvakseen. Niin alkoi pitkä ja uuvuttava kamppailu Jerusalemin jälleenrakentamiseksi, johon Nehemia sai tuekseen poliittisia johtajia, mm. Serubbaabelin, pappeja kuten Esran ja profeetat Haggain ja Sakarjan; yhteistuumin he kävivät arkkitehtoniseen, poliittiseen ja hengelliseen ponnistukseen.

Yhden ihmisen henkiin herääminen on ihme – kuinka paljon suurempi ihme on kansakunnan, maan ja kansan ennalleen palauttaminen. Voiko sellaista todella tapahtua? Keitä nuo juutalaiset oikein luulivat olevansa ja mitä he oikein kuvittelivat tekevänsä?

Heidän vastauksensa näihin ympärillään pyörivien häiritsijöidensä kysymyksiin oli pysäyttävä ja selkeä: ”Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme uudestaan temppeliä, joka on rakennettu jo monta vuotta

sitten. Suuri Israelin kuningas rakensi sitä ja sai sen valmiiksi” (Esra 5:11).

Sitten he vetosivat siihen tosiasiaan, että kun Koore valloitti Babylonin, hän antoi käskyn, että Jerusalemin temppeli on rakennettava jälleen. He pyysivät etsimään kuninkaallisista arkistoista alkuperäistä käskyä todisteeksi ja varmennukseksi.

Aikoinaan Kooreksen käsky löytyi ja siinä käskettiin selvästi: ”Rakennettakoon temppeli paikaksi, jossa uhraataan uhreja... Kustannukset maksetaan kuninkaan varoista. Myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar otti Jerusalemin tempelistä ja vei Babyloniin, palautettakoon paikoilleen Jerusalemin temppeliin” (Esra 6).

Kun asiakirja löytyi, kuningas Daarejaves lähetti tarkat käskyt Kooreksen antaman käskyn toteuttamiseksi ja temppelin jälleen rakentamiseksi. Alueella olevia rakennustyön häiritsijöitä hän käski olemaan puuttumatta rakennustöihin millään tavalla, ja hän antoi varainhoitajalleen käskyn maksaa jälleenrakennustyön kaikki kustannukset.

Työ edistyi äärettömän hitaasti, mutta valmistui lopulta. 42.360 miehen joukko teki pitkään raskasta työtä.

Sitä, minkä Salomo oli rakentanut seitsemässä vuodessa, rakennettiin uudelleen neljäkymmentähdeksän vuotta. Al-

kuperäistä temppeliä rakentaessaan Salomolla oli ollut käytössään rajattomat varat ja raaka-aineet sekä maailman parhaat ammattimiehet.

Maahan palanneilla juudealaisilla oli vaikeuksia löytää niin raaka-aineita kuin työvoimaa, vaikka he tekivät työtä kuninkaan käskystä ja saivat jonkin verran rahoitusta Persian hallitukselta. Tehtävä oli valtava haaste kaikkein visionäärisimmällekin heistä.

Mutta lopulta ihme valmistui. Jerusalemin kaupunki oli kunnostettu, temppeli oli rakennettu uudelleen ja jumalanpalvelus oli uudistettu. Juudan miehille tämä oli lähes yhteisöllinen henkiin herääminen.

Saapuessaan pyhään kaupunkiin he olivat nähneet ympärillään vain tuhoa ja kuolemaa, nyt he saattoivat nostaa katseensa ja ihailla uudesti syntynyttä kaupunkia, uudelleen rakennettua temppeliä ja henkiin herännyttä kansaa.

Sydämessään he tiesivät, että tätä he eivät olleet saaneet aikaan omalla voimallaan. Työ oli elävän Jumalan Hengen työ. Näille ankarasti uurastaneille visionääreille tämä ennalleen asettaminen oli ihme – se oli elämää kuolleista.

© Restore! Kaikki oikeudet pidätetään. Lupa kirjoituksen käyttämiseen on saatu kirjoittajalta.

Kirje roomalaisille

8:15

Kirjoittanut:
Clifford Denton

Kun Tishrei-palvelutyö alkoi vuonna 1992, kristillisen kirkon identiteettiä ja alkuperää alettiin ymmärtää uudesta näkökulmasta. Kaikki näytti hyvin suoraviivaiselta. Kristinuskon juutalaisten juurien etsiminen ja tutkiminen paljastaisi meille, keitä me olemme uskovina, jotka on kutsuttu pakanamaailmasta uskomaan juutalaiseen Messiaaseen.

Mutta kun tätä tutkimista ja etsimistä on jatkunut nyt kohta kolmekymmentä vuotta, on sanottava, että tehtävä ei ole ollut niin helppo kuin olimme toivoneet. On niitä, jotka päätyivät matkallaan eri määränpään, vaikka he näyttivät olevan samalla matkalla kanssamme. Yksi suurimmista ongelmista on ollut joidenkin uskovien kasvava mieltymys judaismiin.

Tästä tulee ongelma silloin, kun halu olla tavoiltaan juutalainen korvaa halun pyrkiä syvempään yhteyteen Israelin Jumalan kanssa. On sellaisia seurakuntia, jotka muodostuvat yksinomaan pakanamaailman uskovista, mutta joista saa sen vaikutelman, että he ovat juutalaisten synagoga; miehet ovat perinteisissä juutalaisuuksissa ja toimittavat seremonioita ja rituaaleja, jotka ovat pikemminkin perinteisiä kuin raamatullisia.

Rituaalinen Tooran noudattaminen, jossa suullisen perimätiedon mukaisia ajatuksia lisätään raamatulliseen tulkintaan, voi korvata Elävän Jumalan yhteydessä vaeltamisen.

Huolestuttavinta tässä on mahdollisuus joutua sivurai-

teille, niin että suhde Israelin Jumalaan jää taka-alalle, mikä on jyrkässä ristiriidassa Jeshuan ristinuhrin tarkoituksen kanssa. Tapa, jolla puhumme Hänestä ja rukoilemme Häntä, antaa vihjeitä siitä, onko läheinen suhde Elävään Jumalaan viilentynyt.

Israelin Jumalalla on monta nimeä. Ne ovat saaneet alkunsa tavoista, joilla Hän on ilmaissut luonteensa kansalleen vuosisatojen kuluessa. Nimi, jota pidetään pyhimpänä israelilaisille, muodostuu neljästä hepreankielen kirjaimesta: jud, hei, vav, hei.

Koska Raamatun hepreankielinen teksti kirjoitettiin alunperin pelkkiä konsonantteja käyttäen, on mahdollista ettei kukaan tiedä, miten tämä pyhä Nimi lausutaan. Kirjurit laittoivat Herraan (Adonai) osoittavan vokaalin merkiksi, että tekstiä lukevat pysähtyisivät ja sanoisivat nimen Adonai sen sijaan, että yrittäisivät lausua Jumalan Pyhää Nimeä epätäydellisillä inhimillisillä huulillaan. Tästä johtuen monet ovat ajatelleet, että Jumalan nimi on Jehova, mutta tämä nimi on tulosta yrityksestä lukea nuo neljä heprean konsonanttia Adonai-sanana vokaaleja käyttäen. Toiset sanovat, että Hänen nimensä on Jahve, mutta emme voi olla varmoja tästäkään lausumistavasta, koska emme ole varmoja, mitkä vokaalit kuuluu lausua noiden neljän konsonantin yhteydessä. Mooses kyllä tunsi Nimen, jonka Israelin Jumala antoi Itselleen, mutta me emme voi olla varmoja siitä, kuinka puhutella Häntä nimellä, jonka Hän antoi. Toisaalta, tätäkö Hän odottaa kansaltaan ilmoi-

tettuaan Itsensä meille täydellisemmin Poikansa Jeshua Ha-Mashian kautta? Kristillisen kirkon piirissä kunnioitetaan asianmukaisella tavalla nimiä Jehova ja Jahve, mikä on tärkeää. Mutta siitä huolimatta - miten Israelin Jumala haluaa kansansa, perheensä, Häntä kutsuvan?

Ne jotka asettuvat judaismiin kannalle tietävät, että Israelin Jumalasta puhutaan nimellä HaShem (=Nimi). Näin pyritään antamaan kunnia Israelin Jumalalle ja välttämään väärän nimen lausuminen. Tämä on syvään juurtuneena synagogan kauniissa ja kunnioittavissa rukouksissa ja lauluissa. Tämän vuoksi jotkut ”juutalaisia juuriaan” etsimään lähteneet kristityt tekevät juuri näin: he puhuvat HaShemistä ja rukoilevat HaShemiä. Vaikka tämä voi päällisin puolin näyttää hyvältä, se voi kuitenkin olla myös osoitus siitä, että ihminen tavoittelee riittaalisuuden judaismia tapoja ja käytäntöjä mieluummin kuin etsiä lähemmäksi Jumalaa. Vaikka kunnioitus Jumalaan säilyy, läheinen suhde voi kärsiä.

Kuinka meidän sitten pitäisi puhutella Israelin Jumalaa? Millä nimellä meidän tulisi kutsua Häntä? Kenties siihen vaikuttavat piirit, joissa liikkumme, mutta jos meillä on intiimisuhteita Häneen, nimi jota käytämme, ei ole Jehova, ei Jahve eikä HaShem. Nimi Jumalakaan ei tule hepreankielestä, ei myöskään arabiankielinen Allah, pyrimme osoittamaan kuinka suurta pelkoa ja kunnioitusta tahnassa Tekijääme kohtaan. Millä nimellä me kutsumme Israelin

Jumalaa, riippuu kenties siitä, kuinka lähelle Itseään Hän on sallinut meidän päästä Hänen omiensa sisäpiirissä – Hänen Poikansa uhrilla ostetussa perheessä. Hinta oli korkea, siksi etuoikeuskin on suuri. Mutta meidän etuoikeutemme Hänen Henkensä uudesti synnyttämisenä on tuntee Hänet Abbana, Isänä, ja vapautemme tuntee Hänet Isänä on todiste suhteesta, joka meillä on Hänen kanssaan. Ne, jotka eivät ole vielä saaneet muutua Hänen Henkensä vaikutuksesta, eivät ole kokeneet Isä/lapsi suhdetta Jumalan kanssa, joten on ymmärrettävää, että he käyttävät erilaisia nimiä maailmankaikkeuden Luoja. Jos olemme saaneet Hänen lapsensa identiteetin, Hän on ottanut meidät erilleen yksilöinä, tuonut meidät perheeseensä Pyhän Hengen voimalla ja alkanut muuttaa meitä Jeshuan kaltaisuuteen – ja Hän toivoo meiltä intiimiä suhdetta. Tietenkin suhteemme Häneen tulee olla kunnioittava, mutta jos vetäydymme vaikka vain kunnioittavan etäisyyden päähän Hänestä, se merkitsee sen työn kieltämistä, jonka Jeshua teki puolestamme.

”Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: Abba, Isä! Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room. 8:15,16).

Kirjoituksia Tishrei-julkaisusta. Julkaisun toiminta käynnistyi 1990-luvun alussa tri Clifford Dentonin aloitteesta.

Israel ja antisemitismi

osa II

Muistoja Jom Kippur -sodasta Kynnellaaksossa Golanilla. Kuva: Markus Nurmesniemi

Antisemitismi katolisen kirkon ja ristiretkien aikaan

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

Juutalaisia on kohdeltu hyvin kaltoin lähes kahden vuosituhannen ajan Euroopan eri osissa, niin Idässä kuin Lännessäkin.

On ollut pogromeja, maastakarkoituksia, katolinen inkvisitiolaitos on surmannut miljoonittain kerettiläisiä, heidän joukossaan runsaasti juutalaisia jne. Voidaan sanoa, että suurin antisemitistinen laitos historian aikana ollut katolinen kirkko ja sen tunnolla on luultavasti eniten juutalaisten marttyyrien sieluja.

Oman lukunsa muodostavat ristiretket, joista vallankin ensimmäinen, paavi Urbanus II

vuonna 1095 Clermontin kirkolliskokouksessa kehottama ristiretki, kohdistui raa'asti viattomia juutalaisia vastaan Euroopassa ja juutalaisten veri virtasi suurissa verilöylyissä. Euroopan ristiretkeläiset halusivat matkallaan valloittamaan pyhää maata vääräuskoisilta muslimeilta, kostaa ensin Kristuksen murhaajille.

Dodfrey Bouillon, ensimmäisen ristiretken johtaja, vannoi: "Kostakaa Kristuksen veri Israelille, älkääkä jättäkö yhtäkään juutalaisesta rodusta henkiin" (Wright, 1994).

Katolinen kirkko on onneksi pyytänyt muutama vuosi sitten anteeksi juutalaiselle kansalle tekemiään vääryyksiä ja julmuuksia, mutta Ilmestyskirjan 17. luvun mukaan paha historia voi toistua vielä lopun ajassa. (On myös muistettava,

että katolisen kirkon piirissä on ollut myös niitä pappeja, nunnia ja rivi jäseniä, jotka oman henkensä uhalla ovat historian kuluessa suojelleet juutalaisia).

Monet uskovat, että Ilm.17. luvun suuri portto nousee vielä Rooman johdolla hallitsemaan yhdessä antikristillisen petovallan kanssa hetkeksi maailma ja pyhien veri, mukaan lukien juutalaisten veri, tulee jälleen virtaamaan.

Antisemitismi messiaanisia juutalaisia kohtaan

Erityisen vaikeaa on ollut ns. messiaanisella juutalaisuudella kautta vuosisatojen. Jos joku juutalainen halusi uskoa Jeshua Messiaaseen eli Jeesukseen Kristukseen, hänet pakotettiin kristillisen kirkon taholta alkuvuosisatoina luopumaan täydellisesti juutalai-

sista juuristaan vastoin uuden testamentin opetusta. Juutalainen pakotettiin seuraavaan irtisanoutumisvalaan:

"Minä luovun kaikista tavoista, riiteistä, lain noudattamisesta, happamattomista leivistä ja heprealaisten lampaiden uhraamisista, kaikista muista heprealaisten juhlista, uhreista, rukouksista, pyrkimyksistä, puhdistuksista, pyhityksistä, sovitusuhreista ja paastoista ja uusista kuista ja sapateista ja taikauskosta, ja hymneistä ja liturgioista ja noudattamisista ja synagogista ja heprealaisten ruoista ja juomista; yhdellä sanalla, minä luovun absoluuttisesti kaikesta juutalaisesta laista, riitistä ja tavasta ja ennen kaikkea minä kiellän antikristuksen, jota kaikki juutalaiset odottavat Kristuksen muodossa ja hahmossa... ja jos minä jälkeeni kiellän

ja palaan takaisin juutalaiseen taikauskoon, tai tulen havaituksi syömästä juutalaisten kanssa tai paastoamasta heidän kanssaan tai salaisesti käännyn ja tuomitsen kristillisen uskon ja sen sijaan että avoimesti tuomitsisin heidät ja tuomitsisin heidän tyhjän uskonsa, silloin sallittakoon Kainin vapinan ja Geehasin pitalin tarttua minuun, niin kuin laillisen rangaistuksen siihen, johon myönnän itseni vastuunalaiseksi. Ja sallittakoon minun olla kirkonkirouksessa tulevassa maailmassa, ja asetettakoon minun sieluni alas saatanan ja paholaisten kanssa” (Wright, 1994).

Jumalalle kiitos, viime aikoina monet kristikunnassa ovat alkaneet ymmärtää uuden testamentin oikean opetuksen valossa, että juutalaisten ei tarvitse luopua juutalaisuudesta, kun he tulevat uskoon, kuten mm. 1.Kor.7:18 ja Ap.t.21:18-26 opettavat.

On kysymys vain siitä, että juutalainen ottaa vastaan oman Messiaansa Jeshuan Pelastajanaan. Valitettavasti kuitenkin on niin, että osassa kristikuntaa vaikuttaa vieläkin

tämä vanha ensimmäisten vuosisatojen antisemitismi, jonka mukaan juutalaisen on luovuttava juutalaisista juuristaan ja kirottava juutalaisuus, ollakseen hyvä kristitty.

Luther ja antisemitismi

Kristillinen kirkko on ollut osittain antisemitismin turmelemaa myös 1900-luvulla ja nykyäänkin.

En erityisemmin käsittele ns. kristillisen natsi-Saksan ajan julmuuksia, jossa kuusi miljoonaa juutalaista sai surmansa, sillä hyvin monet tuntevat sen ja se on onneksi esillä jatkuvasti, muistuttamassa antisemitismin mielettömyydestä ja vihasta. (Vähemmän tunnettua on entisessä Neuvostoliitossa Stalinin järjestämät vainot, joissa arvioidaan kuolleen 20-30 miljoonaa ihmistä, mukana paljon juutalaisia. Neuvostoliitto kuului toisen maailmasodan voittajavaltioihin ja siksi Stalin vainot ovat jääneet vähemmälle huomiolle, kuin sodan hävinneen Hitlerin Saksan julmuudet. Valitettavasti Stalinin ihailu on kasvamassa Venäjällä, varsinkin nuoremman sukupolven keskuudessa).

Ikävä kyllä viime vuosina holokaustin historian tuntemus on unohtumassa ja antisemitismi on kasvamassa myös ns. kristityissä länsimaissa. Jotkut jopa vähättelevät holokaustin tapahtumia tai pahimmillaan kieltävät sen.

Monet eivät kuitenkaan tiedä, että kristillisen kirkon antisemitismin taustalla on vaikuttamassa Lutherin vanhojen päivien vihamielisyys juutalaisia kohtaan.

Vaikka Luther, ns. suuri uskonpuhdistaja, saikin monia uudistuksia aikaan kristillisyyteen ja puhdisti sitä jossakin määrin Rooman hapatuksista, kuten uskon kautta tapahtuvan lahjavanhurskautus ilman lain tekoja tai omia ansioita tai katolisen kirkon anekapppaa, jäi hänelle hyvin pimeä aukko suhtautumisessa juutalaiseen kansaan. Hän kirjoitti v. 1543 Wittenbergissä teoksen ”Juutalaisista ja heidän valheistaan”. Suomeksi se ilmestyi 1842. Lainausta ko. kirjasta s. 169:

”Minä tahdon antaa tässä rehellisen neuvoni. Ensiksi, että heidän synagogansa tai koulunsa sytytettäköön tuleen, ja

mikä ei tahdo palaa, se peitetäköön ja umpeenluotakoon maalla, ettei ikinä yksikään ihminen näkisi siitä kiveä eikä kuonaa. ja tämä on tehtävä Herramme ja kristikuntamme kunniaksi, jotta Jumala näkisi, että me olemme kristittyjä”.

Edelleen s. 182-183: ”Kenellä nyt on halua tällaisia myrkyllisiä käärmeitä ja uusia perkeleitä, se on Herramme Kristuksen ja meidän kaikkien kiivaampia vihollisia pitää luonaan, heihin silmittömästi rakastua ja heitä kunnioittaa, ja halua antaa itseään nylkeä, rosvota, ryöstää, häväistä, syljeskellä, kirotta ja sietää heidän taholtaan kaikkea pahuutta, hänelle lienevät nämä juutalaiset hyvinkin tervetulleita. Jos se ei ole kylliksi, niin hän antakoon heidän vielä tehdä tarpeensakin suuhunsa tai ryömiköön heidän tapapuoletensa ja jumaloikoon samasta pyhästä: kerskukoon sitten jälkeensä, että on ollut armelias, on vahvistanut perkelettä ja hänen nuoria pirujaan rakkaan Herramme ja sen kalliin veren häpäisemisessä, jolla me kristityt olemme lunastetut. Niin hän on silloin täydellinen kristitty, täynnä

Tiberiaan seudun kukkuloilla. Kuva: Markus Nurmesniemi

armelaisuuden tekoja, jotka Kristus on hänelle palkitseva tuomiopäivänä juutalaisten kanssa helvetin ikuisessa tulessa.”

Sen mitä Luther kirjoitti kirjassaan v. 1543, sen Hitler toteutti noin 400 vuotta myöhemmin. Vaikka suurin osa kristikuntaa ei hyväksykään tätä Lutherin vihaa juutalaisia kohtaan, ei luterilaisuus ja protestanttisuus ole tänäkään päivä täysin vapaa tästä Lutherin antisemitismistä. Erityisesti Euroopan ja Amerikan uusnatsistiset liikkeet ovat ottaneet antisemitismin omakseen, pyrkien vähättelemään ja kieltämään koko 6 miljoonan juutalaisen surmaamisen ja pyrkien nostattamaan juutalaisvihaa.

Idän kirkot ja antisemitismi

Myöskään Idän kirkot ja ortodoksisen kristillisyyden maailma ei ole vapaa antisemitismistä, päinvastoin. Esimerkkinä Kiovassa v. 1911 pääsiäisen aikana tapahtuneen Mendel Beilisin tapaus. Nuori 12 vuotias poika löydettiin kuolleena ja kasvot runeltuina sekä keho pisteltynä rei'ille. Tästä tapauksesta syytettiin juutalaista yhteisöä ja nostatettiin juutalaisvihaa leviättäen seuraavaa tiedotusta:

”Ortodoksi kristityt! Jiddisläiset ovat kiduttaneet Andrusha Jushinskin kuolemaan. Joka vuosi, ennen pääsiäistä, he kiduttavat kuolemaan useita tusinoita kristittyjä lapsia saadakseen heidän verensä sekoitettua Matsa-leipään. He tekevät tämän muistona meidän Pelastajastamme, jonka he kiduttivat kuolemaan ristillä. Viralliset lääkärit havaitsivat, että ennen kuin jiddisläiset kiduttivat Jushinskin, he riisuivat hänet alasti ja sitoivat hänet ylös, pistäen häntä päälaskimoon niin että saattoivat saada hänestä verta niin paljon kuin mahdollista.

Venäläiset! Jos teidän lapsenne ovat teille läheisiä, pieskää jiddisläisiä, pieskää heitä niin kauan, kunnes ei ole yhtäkään jiddisläistä jäljellä Venäjällä. Sääli lapsianne! Kostakaa onnettoman marttyyrin puolest! On aika! On aika!” (Wright, 1994).

Tällainen taikauskoinen antisemitismi on ollut hyvin tyypillistä maailmassa. Juutalaisia on syytetty milloin mistäkin asiasta. Rutoista, maanjäristyksistä, onnettomuuksista, talouskriiseistä, vallankumouksista ja milloin mistäkin syystä antisemitismi on nostanut päätään.

Viime vuosina juutalaisia syytettiin mm. AIDS:n alulepanosta maailmaan. Tämä juutalaisviha ei ole lakannut tänäkään päivänä Euroopan itäisten osien ortodoksisessa maailmassa. Monet ääriortodoksiset uusnatsistiset liikkeet Itä-Euroopassa toimivat jopa melko avoimesti juutalaisia vastaan nostattaen propagandallaan ja toimillaan antisemitismiä juutalaisia vastaan.

Valitettavaa on myös se, että usein vallanpitäjät eivät aina puutu näiden ääriliikkeiden toimintaan, vaan katsovat niitä läpi sormiensa, antaen antisemitistisen kiihotuksen ja jopa vainon jatkua.

Siionin viisaitten pöytäkirjat ja antisemitismi

Oman lukunsa antisemitismin historiassa muodostavat ns. Siionin viisaitten pöytäkirjat. Se on historiallinen väärennös, jota on käytetty ja käytetään edelleen juutalaisvastaisuuden nostattamiseen eri puolilla maailmaa.

Siionin viisaitten pöytäkirjat saivat perustansa Maurice Jolyn (1821-1887) kirjoittamasta pamfletista Napoleon III vastaan sekä juutalaisvastaisesta romaanista Biarritz v. 1864.

Romaanissa esitetään kertomus, kuinka juutalaisten suuri neuvosto, Sanhedrin, kokoontuu Prahassa hautausmaalle yöllä ja siellä saatanaan läsnäollessa tekee suunnitelman maailman orjuuttamisesta heidän valtansa alle. Tämän pohjalta kirjoitetun ”Siionin viisaitten pöytäkirjojen” ensimmäinen versio sai todennäköisesti alkunsa 1890-luvun Ranskassa, juutalaisvastaisesta ilmapiirissä.

Suomessa se ilmestyi ensiksi ruotsinkielisenä v. 1919 ja vuotta myöhemmin suomeksi. Kolmannen kerran se julkaistiin suomeksi v. 1943. Sen johdannossa vaadittiin kaikkia ei-juutalaisia puolustautumaan maailmanjuutalaisuuden hyökkäyksiä vastaan. Varmuuden vakuudeksi siinä vedotaan vielä Lutherin juutalaisvastaisuuteen.

Siionin viisaitten pöytäkirjoissa esitetään, kuinka 300 siionistia olisi tehnyt salaisen suunnitelman, anastaakseen taloudellisen, poliittisen ja henkisen vallan maailmassa. Pöytäkirjan esitetään olevan selostus Teodor Herzlin johtaman ensimmäisen Baselin Siionistikongressin salaisesta istunnosta v. 1897. Siionin viisaitten pöytäkirjat julkaistiin Venäjällä v. 1905, jossa tsaari Nikolai II käytti sitä hyväkseen, salaisen poliisin masinoimana, kääntääkseen kansan tyytymättömyyden juutalaisia vastaan kohdistuvaksi vihaksi.

Siionin viisaitten pöytäkirjoja, vaikka ne tiedetään väärennökseksi, on myyty vielä viime vuosina Venäjällä ja muissa Itä-Euroopan maissa. Myös Hitler käytti Siionin viisaitten pöytäkirjoja aseena taistelussa juutalaisia vastaan.

Hän kirjoitti nimeään kantavassa kirjassaan Taisteluni seuraavasti: ”Miten suuressa määrin tämän kansan (juutalaisen)

koko olemassaolo perustuu yhä jatkuvaan valheeseen, sen osoittavat verrattomalla tavalla juutalaisten määrättömästi vihaamat Siionin viisaitten pöytäkirjat...”.

Monissa arabimaissa ja islamilaisissa maissa Siionin viisaitten pöytäkirjoja, Auschwitzista ja teoksen paljastumisesta väärennökseksi huolimatta, käytetään edelleen propaganda-aseena juutalaisia vastaan. Kirjaa on edelleen monissa maissa myytävänä.

Islamin antisemitismi ja Israelin ahdistus lopun ajassa

”Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käänän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joo-safatin laaksoon ja käyn sillä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöösani, Israelin tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani ja heittäneet minun kansastani arpaa; ovat antaneet pojan porttoa vastaan sekä myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet. Mitä on teillä sanomista minulle, teilläkin, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa minulle, mitä minä olen tehnyt, vai itse tehdä minulle jotakin? Nopeasti, kiiruusti minä annan koston kohdata teidän päätänne siitä, mitä olette tehneet...Julistakaa tämä pakanakansain seassa, alkakaa pyhä sota, innostakaa sankareita, lähestykööt, hyökätkööt kaikki soturit...Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemistä, ja taivaat ja maa järkkäyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva”(Jooel.3:1-4, 9, 16).

Islamin uskonto sai alkunsa Muhammedista 600-luvun alkupuolella. Islam on leviyttänyt, suurelta osin miekan voimalla, ympäri maailmaa. Nykyisin arvioidaan olevan yli

Muistoja Jom Kippur -sodasta Kyynellaaksossa Golanilla. Kuva: Markus Nurmesniemi

puolitoista miljardia muslimia maailmassa. Juutalaiset ovat asuneet monissa islamilaisissa maissa kautta vuosisatojen. Välillä heillä on ollut vapaampaa, jopa vapaampaa kuin antisemitistisen kristillisyyden piirissä, välillä he ovat kokeneet vainoa islamin taholta. Vaikka suuri osa islaminuskosista haluaakin elää rauhassa normaalia rinnakkaiseloa, on myös niitä äärimmäisyyksineksia, jotka käyttävät islamin oppia ja Koraania aseena islamin kannalta vääräuskoista kristikuntaa ja juutalaisuutta vastaan.

Monien militantti islamilaisien ryhmien mukaan onkin niin, että rauhanomainen rinnakkaiselo on vain tilapäistä ja lopullinen rauha saavutetaan vasta, kun koko maailma on islamin vallan alla.

Tämä näkyy myös suhtautumisessa juutalaisuuteen ja Israelin valtioon. Syyrian Assad julisti aikoinaan: "Juutalaiset tullaan työntämään mereen ja sininen Välimeri tulee punaiseksi verestä" (Sartola, 2001,2002)

Vuosikymmenien ajan on puuhattu rauhaa Lähi-itään.

Amerikkalaisten ym. räätälöimän ns. suunnitelman avulla on tarkoitus perustaa palestiinalainen valtio Israelin rinnalle, Jordan-joen Länsirannalle. Raamatun mukaan on mahdollista tulkita niin, että Lähi-itään tulee valherauha juuri ennen lopullista myrskyä ja messiaan paluuta.

Tähän viittaavia Raamatun paikkoja ovat mm.: 1.Tes.5:1-9; Jer.4:10-13; 8:15-16; Hes.38:8-13. Aika osoittaa, onko tulkinta oikea ja toteutuuko valherauha ja syntyykö Palestiinan valtio. Joelin mukaan Israelin maa-alueiden jakaminen, vastoin Jumalan lupauksia, tuo tuomion jakajille.

On kuitenkin muistettava, että jos Lähi-itään tulee rauha, se on vain tilapäinen valherauha ennen lopullista ahdistusta ja Messiaan paluuta. Islamin opin mukaan rauha voidaan tehdä vääräuskoisten kanssa korkeintaan 10 vuodeksi. On pidettävä mielessä myös, mitä P.F.L.P:n julistus puhui radiossa Libanonissa 9. kesäkuuta 1989: "Palestiinan valtion perustaminen Länsirannalle ja Gazan alueelle tulee olemaan alku siionistien hankkeiden romahtamiselle.

Me voimme luottaa siihen, että tässä vihollisen lyömisessä järjestämme täydellisen taistelun toteuttaaksemme lopullisen päämäärämme, joka on kansallisen Palestiinan täydellinen vapauttaminen".

Tämä tuleeekin eräänä päivänä olemaan täyttä totta. Joelin kirjan 3. luku kertoo, kuinka pakanat nostattavat pyhän sodan, Koraanin mainitseman Jihadin, Israelia vastaan. Yhtenä osapuolena taistelussa tulevat olemaan myös filistealaisten eli palestiinalaisten alueet. (Filisteala eli Palestiina on roomalaisten antama haukkumanimi Hadrianuksen päiviltä juutalaisten valtiolle, vanhojen Israelin vihollisten filistealaisten mukaan).

Herra on se, joka kokoaa kansat ja erityisesti myös islamin maailman kansat pyhään sotaan Israelia vastaan, Herran tuomittaviksi Joosafatin laaksoon.

Samoin puhuu Hesekiel luvuissa 38 ja 39, puhuessaan ns. Googin sodasta. Pohjan perillä asuvat Googin joukoissa mainitaan mm. Persia eli nykyinen Iran, joka uhkailee jatkuvasti Israelin tuholle

(Dan.10:13-14, 20-21). (Persiaan kuluivat muinoin myös Afganistan ja Pakistan).

Googin liittoutumaan kuuluvat myös Etiopia (alkukielen mukaan Kush voi olla myös islamilainen Sudan) sekä Puut eli Libya. Lisäksi mainitaan Toogarman huone eli Turkki. Monet sijoittavat myös Googin nykyisen Turkin seutuville. Tämä tarkoittaa sitä, että Googin rintama koostuu suurelta osin islamilaisista valtioista, jotka hyökkäävät yllättäen Israeliin kimppuun, joka elää rauhassa, mahdollisesti valherauhaan tuudittautuneena. Hyökkääjät kokevat kuitenkin murskaavan tappion Israelin vuorilla, Baasanin eli Golanin alueella.

Psalmi 83 kertoo myöskin Israelin ympärillä asuvien kansojen hyökkäyksestä, jonka tarkoituksena on pyyhkiä Israelin nimi pois maailman kartalta ja valloittaa Jerusalem. Hyökkääjät kuitenkin kokevat tuhon tässä yrityksessä.

Myös Sakarjan kirjan loppuluvut puhuvat Israelin ympärillä asuvien pakanoiden hyökkäyksestä Jerusalemin kimppuun. Näinä aikoina Jerusalem onkin kiistan kohteena, koska siitä

halutaan tehdä myös Palestiina valtion pääkaupunki. Tämä ahdingon keskellä juutalaisen kansan jäännös pelastuu ja antisemitistinen islam ja muut Israelin viholliset saavat tuomionsa (Sak.12:1-13; Room.11:25-27).

Lopun ajan antisemitismi ja suuri exodus

”Sentähden, katso päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta’, vaan: ’Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkoittanut’. Sillä minä palautan heidät heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isillensä. Katso, minä käsen tulemaan monta kalastajaa, sanoo Herra, ja ne heitä kalastavat, ja sen jälkeen minä käsen tulemaan monta metsästäjää, ja ne heitä metsästävät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista” (Jer.16:14-16).

”Voi, voi, paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo Herra! Sillä minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo Herra. Voi, Siion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär Baabelin luona! Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kunniaksensa hän on lähettänyt minut pakanakansojen luokse, jotka ovat teitä saalistaneet. Sillä joka teihin

koskee, se koskee hänen silmäteränsä” (Sak.2:6-8).

”Ja he tulevat tietämään, että minä, Herra, olen heidän Jumalansa, kun minä, vietyäni heidät pakkosiirtolaisuuteen pakanakansojen luokse, koosan heidät omaan maahansa enkä jätä sinne jäljelle ainoatakaan heistä. Enkä minä enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra” (Hes.39:28-29).

Jeremian ennustuksen mukaan Herra lähettää ”kalastajia”, jotka houkuttelevat israelilaisia palaamaan omaan maahansa Israeliin, jonka Jumala on luvannut heidän isillensä. Tämä osa profetiaa on pitkälti toteutunut.

Jo 1800-luvun lopussa syntyi Teodor Herzlin johdolla sionistinen liike ja ajatus juutalaisten omasta kotimaasta. Nämä sionistisen liikkeen kalastajat ja myös monet kristityt ovat houkutelleet juutalaisia kansojen seasta palaamaan omaan maahansa. Niistä päivästä saakka onkin ollut muuttoaaltoja ja nämä aliat eli exodus aallot ovat tuoneet tuhansittain juutalaisia silloiseen Palestiinaan. Kun Israelin valtio sitten syntyi 14.5.1948, lähes kahden vuosituhannen hajaannuksen jälkeen, YK:n toimiessa ”kättilönä”, sai exodus toden teolla vauhtia ja tänä päivänä yli kuusi miljoonaa juutalaista asuu Israelissa.

naa juutalaista asuu Israelissa.

Kansojen seassa on kuitenkin vielä ainakin noin 10 miljoonaa israelilaista ja Herra kokoaa heidät kaikki omaan maahansa (Jer.3:14; Hes.20:32-38).

Se merkitsee ainakin 10 miljoonan kansojen seassa olevan israelilaisen suurta lopun ajan exodusta. Kalastajien lempeä houkuttelu ei kuitenkaan saa näitä kaikkia palaamaan kansojen seasta, sillä monilla on hyvät olosuhteet ja kiinteät siteet omissa asuinvaltioissaan. Ei ole helppoa tulla revityksi pois niistä olosuhteista, joiden keskellä on asunut, kenties monien sukupolvien ajan. Oman lukunsa muodostavat vielä katolisen kirkon keskiajalla pakkokäännyttämät ”anusim-juutalaiset” eli ”marranot”, joiden jälkeläisiä on mm. Espanjassa, Portugalissa ja Etelä-Amerikassa miljoonia. Obadjan mukaan he tulevat Etelämaahan eli Negeviin (Obad.12-21).

Jumala kuitenkin toteuttaa sanansa viimeistä piirtoa myöten ja sallii ”metsästäjien” ajan eli maailmalaajuisten antisemitismin ja Israel-vihan aallon ajaa israelilaiset kansojen seasta omaan maahansa. Jotakin sellaista tulee tapahtumaan maailmassa, joka nostattaa kansoissa kytevästä antisemitismin ilmiöihin. Juudean eli Länsirannan alueilla

olevat juutalaiset joutuvat pakenemaan, ilmeisesti hyökkäävien sotajoukkojen tietä. Myös kansojen seassa olevat juutalaiset joutuvat pakenemaan vainoa kaikista kansoista ja Jumalan erityishuomion kohteena useissa Raamatun profetioissa on Israelista katsoen pohjoinen alue eli Venäjä ja muu entisen Neuvostoimperiumin alue.

Tämä pohjoisen alueen exodus on jo koskettanut myös Suomea, jonka kautta tuhansia Venäjän ja Baltian juutalaisia on muuttanut Israeliin. Tulevina päivinä Suomenkin uskovat saavat varautua suuriin exodusmassoihin, kun juutalaiset pakenevat myös Suomen kautta Israeliin suuren ahdistuksen päivien vainoa ja maailmalaajuista antisemitismin aaltoa.

Uskovien tehtävä lopun ajan antisemitismin päivinä

”Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapatina” (Mat.24:20).

”Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, senjälkeisestä päivästä. Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva...Ahkenroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä” (Heb.4:8-9, 11).

Kuva: Markus Nurmesniemi

Juutalaismiehiä Länsimuurilla Jerusalemissa. Kuva: Markus Nurmesniemi

"Koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunnne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissängsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme" (2.Tes.1:6-10).

"Sillä Herra armahtaa vielä Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja sijoittaa heidät heidän omaan maahansa; muukalaiset liittyvät heihin ja yhtyvät Jaakobin heimoon. Kansat ottavat heidät ja tuovat heidät heidän kotiinsa..." (Jes.14:1-2).

"Näin sanoo Herra, Herra: katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi olkapäillään" (Jes.49:22).

"Sillä näin sanoo Herra: Rie-muitkaa iloiten Jaakobista, kohottakaa riemuhuuto hänelle, joka on kansojen pää; kuulutakaa, kiittäkää ja sanokaa: 'Auta Herra kansaasi, Israelin jäännöstä'. Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimäisiltä ääriä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä; suurena joukkona he palajavat tänne. Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen...Ja he tulevat ja riemuitsevat Siionin kukkulalla, tulevat virtanaan Herran hyvyyden tykö" (Jer.31:7-9, 12).

Kun Jeshua puhui suuren ahdistuksen päivien pakenemisesta, koskien israelilaisten pakoa kansojen seasta omaan

maahansa, Hän kehotti opetuslapsiaan rukoilemaan, ettei se tapahtuisi talvella eikä sapatina. Mitä tämä tarkoittaa? Tarkastelemme ensin talven merkitystä.

Olemme tähän asti eläneet, kytevästä antisemitismistä huolimatta, kohtuullisen rauhallista "kalastajien aikaa". Israelilaisia on houkuteltu omaan maahansa melko hyvien ja rauhallisten olosuhteiden keskellä. Vaikka vaikeusiakin on ollut, ovat kansojen seasta Israeliin muuttaneet juutalaiset voineet matkustaa melko turvallisesti henkilöautoilla, busseilla, lentokoneilla ja laivoilla jne. (Jes.60:8-9). Kun tulee "metsästäjien aika" suuren ahdistuksen päivinä, silloin maailmanlaajuisen kytevä antisemitismi ja Israel-viha puhkeaa täyteen liekkiin, eikä israelilaisilla ole turvallista juuri missään. Silloin kansojen seasta pakenevat exodusjuutalaiset joutuvat kulkemaan peläten vainoojia, "maan alla", kenties metsien

ja korpien kautta sydän pampailien. Exodusväen joukossa on myös vanhuksia, lapsia, sairaita, invalideja ja odottavia äitejä, kuten Jeremia ennustaa. Jos silloin olisivat talven ankarat olosuhteet, saattaisi moni menehtyä matkalla. Siksi tulee rukoilla, että se tapahtuisi kesän suotuisissa olosuhteissa ja niin Herra sen toteuttaakin, uskovien rukousten tähden.

Mikä merkitys sitten sapatilla on suuren ahdistuksen exodusessa? Jotkut ovat tulkinneet niin, ettei pako tapahtuisi sapatina, ettei sapatin pyhyyttä rikottaisi. Mielestäni tämä on melko rajoittunut näkemys tässä yhteydessä.

Ensinnäkin on otettava huomioon, että sapatilla on monenlaisia merkityksiä Raamatussa ja on monenlaisia sapatteja.

- Viikkosapatti, seitsemäs päivä, perjantai-illasta lauantai-iltaan. Tämä on tavallisin sapatti, eivätkä mo-

net muuta sapattia tiedäkään (1.Moos.2:1-3).

- Juhlasapatit, joita löytyy Raamatun juhlaluvusta kaikkiaan 7, koskien Mooseksen ajan 7 pääjuhlaa (3.Moos.23). Silloin työn teko tulee keskeyttää kuten viikkosapattinakin.

- Sapattivuosi joka 7. vuosi, jolloin maanviljelysmaa tuli jättää lepäämään (3.Moos.25).

- Sapatti, seitsemäs päivä, on myös esikuva tuhatvuotisesta Messiaan rauhan valtakunnasta (Ps.90:4; 2.Piet.3:8). Silloin ylösnousseet pyhät hallitsevat Mestarin kanssa 1000 vuotta (Ilm.20). Silloin luomakuntakin on lunastettu turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen (Room.8:18-23).

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja puhuu vielä Jumalan kansan sapatinlevosta. Esikuvaksi hän ottaa Israelin kansan erämaavaelluksen Mooseksen johdolla, jolloin monet kaatuivat kuolleena erämaahan synnin ja tottelemattomuuden täh-

den, eivätkä päässeet lepoon luvattuun Israelin maahan, vaikka hyvä sanoma (kreik. UT: evankeliumi) saarnattiin heille ensiksi Mooseksen päivinä (Heb.3:7-4:7). Sitten kirjoittaja toteaa, etteivät Joosuan johdolla Israelin maahan päässeet saavuttaneet vielä lopullista Jumalan lepoa, vaan Jumalan kansan sapatinlepo tulee varmasti ja sen saavuttamiseksi pitää ahkeroida ja varoa Israelin kansan erämaavaelluksen tottelemattomuuden esimerkkiä.

Silloin tämä Jumalan kansan lopullinen lepo sitten saavutetaan? Paavalin kirjeessä tessalonikalaisille se käy ilmi. Se on silloin, kun Herra Jeshua saapuu pyhien enkeliensä kanssa kostamaan Jumalaa hyljeksi-neille ja evankeliumia vastustaneille heidät pahuutensa.

Silloin Häneen uskovat kirkastuvat eli saavat kirkkauden ylösnousemusruumiin, samankaltaisen kuin Jeshualla oli ylösnousemuksen jälkeen ja silloin he saavat levon päästessään pois ahdistuksen

maailmasta (Fil.3:20-21).

Silloin, Messiaan tulemuksessa ja ylösnousemuksessa, alkaa Jumalan kansan sapatinlepo, ihana ylösnousemusolotila.

Kun Jeshua kehotti rukoilemaan, ettei israelilaisten pako kansojen seasta tapahtuisi sapattina, Hän tarkoitti sitä, ettei Herran tulemus ja uskovien ylösnousemus olisi jo tapahtunut ennen sitä. Jos Jumalan kansa olisi silloin jo taivaallisessa sapatinlevossa, kuka silloin auttaisi maan päällä suuren ahdistuksen ja Israel-vihan päivinä kansoista Israelin maahan pakenevia exodusjuutalaisia?

Meidän tulee rukoilla, että Jumalan seurakunta, Israelia ja juutalaisia rakastavat uskovat, ovat silloin vielä maan päällä auttamassa suuren ahdistuksen ja lopun ajan antisemitismin päivinä, kenties henkensä kaupalla, Israeliin pakenevia exodusjuutalaisia.

Kun tämä palvelustyö on exo-

odusjuutalaisille tehty, on seurakunta vapaa taivaalliseen sapatinlepoon ylösnousemuksessa. Uskovien ei siis tule rukoilla sitä, että seurakunta otettaisiin maan päältä pois ennen suuren ahdistuksen päiviä, vaan päinvastoin, että seurakunta olisi vielä maan päällä suuren ahdistuksen ja lopun ajan antisemitismin päivinä auttamassa pakenevia exodusjuutalaisia (Mat.24:20-22, 29-31).

Edessämme ovat jännittävät ja vaikeat ajat, mutta samalla mielenkiintoiset profetoiden täyttymyksen ajat ja saamme valmistautua niihin ja myös Messiaan tulemuksen ja seurakunnan ylösoittoon taivaalliseen sapatinlepoon.

On myös lohdullista tietää, että Jumala pitää omistaan huolen vaikeinakin aikoina ja saamme olla Hänen turvasaan hyvinä ja pahoina päivinä.

www.israel-apu.fi

Kuva: Markus Nurmesniemi

Profeetallisia näkökulmia

Messiaan tulemuksen merkit - osa VIII

MESSIAANINEN RAUHAN KUNINGASKUNTA - I

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

"Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vaja-vaista" (1.Kor.13:9).

"Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille. Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi. Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan. Pitkän ajan kuluttua

näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa. Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi:

'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut. Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.'

Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut. Sinun olisi pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on

oleva itku ja hammasten kiristys" (Mat.25:14-30).

Tässä vertauksenomaisessa kertomuksessa Jeshua Messias kuvaa taivaaseen astumistaan Isän tykö, suoritettuaan ristin sovitustyön ja paluutaan takaisin maan päälle hallitsemaan kuninkaana rauhan kuningaskuntaansa.

Sillä aikaa kun Herra Isän kodissa valmistamassa sijaa omilleen, Hänen palvelijansa asioivat leivisköillään Hänen valtakuntansa hyväksi täällä maan päällä (Joh.14:1-6). Kun Herra palaa, Hän kutsuu palvelijansa tilintekoon asioimisistaan ja kukin saa palkan ansionsa mukaan.

Palkka tulee ilmenemään mm. siinä, kuinka kukin saa hallita Messiaan kanssa Hänen kuningaskunnassaan, uskollisuutensa mukaan.

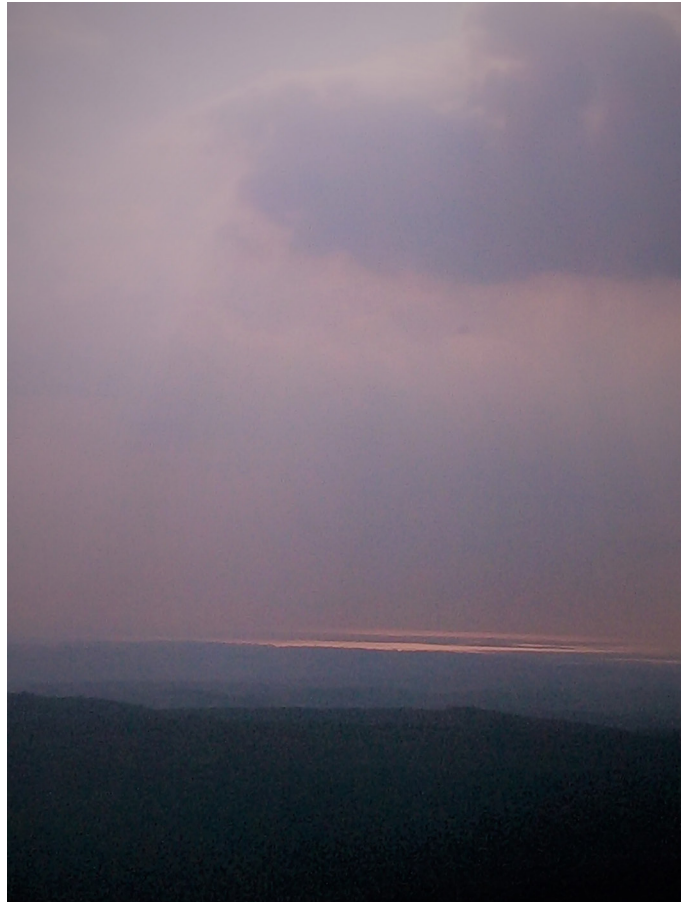
Rukoushetki Kynnellaaksossa. Kuva: Markus Nurmesniemi

Tarkastelemme nyt hiukan yksityiskohtaisemmin tulevaa messiaanista rauhanvaltakuntaa, sen pääpiirteitä ja uskovien asemaa Messiaan apuhallitsijoina. Tutustumme myös lyhyesti joihinkin pää-tulkintoihin ja käsityksiin ns. tuhatvuotisesta rauhan kuningaskunnasta (rauhanvaltakunnasta).

Tulkintoja messiaanista rauhan kuningaskunnasta

"Mutta lisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan hän tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrylle; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Vanhurskaus on hänen kuppeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side. Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syötöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa. Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, jalopeura syö rehua kuin raavas. Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa kätensä myrkkyliskon luolaan. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. Sinä päivänä pakanat etsivät lisain juurta, joka on kansojen lip-puna, ja hänen asumuksensa on oleva kunniata täynnä" (Jes.11:1-10).

Kysymys ns. tuhatvuotisesta messiaanista rauhan kuningaskunnasta jakaa kristikunnassa vallitsevat mielipiteet kolmeen päätulkintaan. Amillenialistinen tulkinta juontaa juurensa kirkkoisä Augusti-

Välimeren kimmellystä auringossa. Kuva: Markus Nurmesniemi

nuksesta ja tämän käsityksen mukaan ei ole olemassa mitään kirjaimellista tuhatvuotista valtakuntaa, vaan se on käsitettävä hengellisesti Kristuksen kirkkoa tarkoittavana. Tämän katolisessa kirkossa olevan käsityksen mukaan, jonka myös uskonpuhdistajat Luther ja Calvin omaksuivat, Jumalan valtakunta alkoi Kristuksen ensimmäisestä tulemuksista ja pyhät hallitsevat nyt kirkkoa. Tämä tulkinta ottaa Ilm.20 ja muut asiaa käsittelevät kohdat vertauskuvallisesti.

Postmillenialistisen tulkinnan mukaan Kristus saapuu vasta tuhatvuotisen jakson jälkeen olevan viimeisen tuomion ja maailmanlopun yhteydessä. Evankeliumin voittokulku ja kristinuskon leviäminen luo tämän käsityksen mukaan Jumalan valtakunnan maan päälle.

Valtakunta on heidän mukaan ennen kaikkea hengellistä ja yhteiskunnallista vaikuttamista, joka muuttaa olosuhteet.

Premillenialistinen tulkinta on vallitsevana ns. fundamentalistisissa piireissä ja he ottavat tuhatvuotista messiaanista kuningaskuntaa (valtakuntaa) koskevat ennustukset kirjaimellisesti, käsittäen kuningaskunnan olevan ennen lopulista uuden taivaan ja maan aikaa oleva Messiaan ja hänen pyhiensä hallitsema kirjaimellinen Jumalan kuningaskunta maan päällä.

Se ei synny millään hitaalla vaikutuksella, vaan jumalallisella puuttumisella Messiaan tulemuksessa maan päälle hallitsemaan. Tässä kirjoituksessa oleva näkemys vastaa tätä mielestäni raamatullista tulkintaa.

Se on oleva Jesajan kirjassa kuvattu ihanuuden aika, jolloin suloinen rauha ja sopu sointu vallitsee maan päällä Messiaan hallitessa pyhiensä kanssa. Tarkastelemme tässä lyhyesti kuningaskunnan perustamista ja sen olemusta.

Tuhatvuotisen rauhan kunin-

gaskunnan perustaminen

"...niin silloin ilmestyy tuo laiton jonka Herran Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä" (2.Tes.2:8).

"Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: 'Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten'. Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoansa vastaan. Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähdessä oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa. Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihas-tansa.

Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään. Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettävän irti vähäksi aikaa" (Ilm.19:17-20:3).

"Sinä päivänä Herra kostaa korkeuden sotajoukolle korkeudessa ja maan kuninkaille maan päällä. Heidät kootaan sidottuina vankikuoppaan ja

suljetaan vankeuteen; pitkän ajan kuluttua heitä etsiskellään. Ja kuu punastuu ja aurinko häpeää, sillä Herra Sebaot on kuningas Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus" (Jes.24:21-23).

Jesajan kirjan ennustuksen mukaan Herran kosto kohtaa kansojen tuomioistuimessa kaikkia jumalattomia maan kuninkaita ja heidän sotajoukkojansa ja he tulevat tuomituiksi ja tuhotuiksi Israelin Messiaan edessä (Ilm.19:11-21).

Lopun ajan viimeiseen taisteluun osallistuvat maan kuninkaiden ja heidän sotajoukkojensa ohella myös korkeuden sotajoukot korkeudessa, joilla tarkoitetaan ilmapuolustuksen hallitsijan eli saatanan langenneita enkeleitä ja henkivaltoja, jotka taistelevat Jumalan ylienkeleitä Mikaelia ja hänen sotajoukkojansa vastaan (Efes.2:1-3; 6:10-13; Ilm.12:7-12; Dan.10:13-14, 20; 12:1).

Pahan "kolminaisuuden: lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan sotajoukot, jotka hyökkäävät Israelin Jumalaa ja Israelia vastaan, saavat loppunsa Messiaan ja Hänen sotajoukkojensa toimesta. Ylienkeleitä Mikaelin johtamien enkelien ohella myös ylösnousseet pyhät osallistuvat Messiaan sotajoukoissa tähän rauhanvaltakunnan perustamiseen liittyvään taisteluun. Lisäksi myös uskoon tullut Israelin kansan jäännös taistelee Herran voimassa ja tuhoaa vihollisensa (Sak.10; 12; 14:1-5, 12-15; Juuda 14-15).

Peto ja väärä profeetta otetaan kiinni ja heitetään tulijärveen. Sielunvihollisen pahuuden henkivaltojen sotajoukot tulevat lyödyiksi Messiaan tulemuksessa ja ne kootaan yhdessä kapinakenraalinsa saatanan kanssa tuhatvuotiseen vankeuteen syvyyteen (hepr. UT: tehom = syvyys), etteivät ne voisi villitä ja yllyttää tuhat-

vuotisen messiaanisen rauhan kuningaskunnan aikana ihmisiä syntyin, kapinaan ja sotimiseen.

Myös Rooman laittomuuden ihminen, joka on väärillä opeillaan eksyttänyt maailmaa, saa Messiaan tulemuksen yhteydessä loppunsa. Tuhatvuotinen kuningaskunta on rauhanvaltakunta ja Herra ei anna saatanalta ja hänen joukoilleen mitään mahdollisuutta häiritä sitä rauhaa ja sopusointua, joka siinä kuningaskunnassa vallitsee Messiaan ja kirkkauden ruumiissa olevien pyhien hallitessa maailmaa.

(Hepreankielisen Raamatun mukaan on kaksi paikkaa jumalattomille ihmisille kuoleman rajan tuolla puolen:

1. Sheol eli tuonela, jossa jumalattomien sielut odottavat tuomion ylösnousemusta ja viimeistä tuomiota (Luuk.16:19-31).

2. Gehinnom eli helvetin tulijärvi, toinen kuolema, joka on jumalattomien lopullisen paikka tuomion jälkeen (Ilm.20:11-15).

3. Tehom. On myös kolmas paikka kahden edellisen ohella: Tehom eli syvyys, jossa säilytetään langenneita enkeleitä tuomiota varten (2.Piet.2:4; Juuda 6). Saatana joukkoineen heitetään tuhanneksi vuodeksi tehomiin eli syvyyteen, odottamaan lopullista tuomiota gehinnomiin eli helvettiin, viimeisen kapinan jälkeen; Mat.25:41).

Messiaan hallitus Jerusalemissa

"Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja Jerusalemissa. Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: 'Tulkaa, nouskaam-

me Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänne ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki (hepr. VT = Toora), Jerusalemissa Herran sana'. Ja hän tuomitsee pakanakansojen kesken, säätää oikeutta monille kansoille. Niin ne takovat miekkansa vantaiksi ja keihänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan" (Jes.2:1-4).

"Joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita, ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään - niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain" (Ilm.2:26-27).

Jerusalem tulee olemaan messiaanisen rauhanvaltakunnan hengellinen hallintokeskus. Tämä tulee toteutumaan kahdessa tasossa.

Maan päällä oleva Jerusalem on oleva lihan ruumiissa elävien israelilaisten hallintokeskus, jossa myös rauhanvaltakunnan ajan pyhäkkö, Jerusalemin kolmas temppeli, tulee toimimaan (Hes.41-48). Messiaan kirkkaus tulee täyttämään tämän rauhanvaltakunnan ajan temppelin, jossa Herran läsnäolo asuu israelilaisten keskuudessa, kuten muinoin Salomon temppelissä (2.Aik.5:11-14; Hes.-43:1-7).

Pakanakansat tulevat virtaamaan Jerusalemiin kuolemaan opetusta Herran teistä pappiskansana toimivien israelilaisten suusta ja Jerusalemissa käsin israelilaiset vievät Jumalan Tooran opetuksen kansojen keskuuteen (Room.11:25-27; Jes.61:4-7; Sak.8:20-23). Vuosittain vietettävälle Jerusalemin lehtimajanjuhille on kaikkien pakanakansojen edustajien tultava kumartamaan Herraa Sebaotia ja viettämään lehtimajanjuhlaa, muutoin sille

kansalle ei tule siunauksen saiteita (Sak.14:16-19).

Vaikka rauhan kuningaskunta onkin sopusoinnun ja ihanuuden valtakunta, on se samalla rautaisen valtikkan hallintaa. Synti ja jumalattomuus ei saa silloin hallita, vaan vanhurskaus hallitsee maan päällä ja kaikki synti tulee saamaan rangaistuksensa (Jes.65:20).

Uskoon tullut Israelin kansan jäännös, joka toimii pappiskansana, noudattaa Herran käskyjä vanhurskaasti ja Jumalan Tooran käskyt ja Jumalan sanan säädökset opetetaan myös maailman kansoille, jotta vanhurskaus olisi voimassa koko maan päällä (Jes.11:9; Hab.2:14).

Silloin Messiaan hallintovalta ulottuu maan ääriin saakka (Sak.14:9; Ps.2:7-9; 22:28-29; 72:8-11). Israel on silloin kansojen pää, johon asemaan Herra alunperin sen tarkoitikin ja kansat saavat silloin siunauksensa Israelin kautta (5.Moos.28:13; Jes.60).

Messiaan kuningaskunta on myös todellinen rauhan valtakunta. Rauhanruhtinaan Jeshuan hallitessa kaikki maailmassa olevat sota-aseet tuhoetaan ja muutetaan rauhan työvälineiksi (Miika.4:1-4; Jes.9:4-6).

Maailman armeijat lakkauteen eivätkä kansat enää opettele sotimaan. Kaikkinainen pahuus ja väkivalta on kahlehdittu maan päällä rauhan kuningaskunnassa, jossa rauha on esivaltana ja vanhurskaus käskijänä (Jes.60:18).

Silloin on myöskin Lähi-Idässä todellinen rauha Israelin ja arabien kesken, kun Israel, Egypti ja Assur asuvat sulassa sovussa siunauksena keskellä maata (Jes.19:21-25).

Kaikki ne arabit, jotka ovat otaneet vastaan Israelin Messiaan ja haluavat kulkea Israelin Jumalan teitä, saavat ihanan

tulevaisuuden Messiaan rauhanvaltakunnassa israelilais-ten keskellä ja Israelin naapurikansoina (Jer.12:14-17). Se on oleva todellista rauhaa, jonka vain Rauhanruhtinas Jeshua voi tuoda maan päälle.

Taivaallinen Jerusalem - pyhien hallintokeskus

"Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi paimen. Ja he vaeltavat minun oikeuksieni mukaan ja noudattavat minun käskyjäni ja pitävät ne. He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne ovat asuneet. Siinä saavat asua he, heidän lapsensa ja lastensa lapset iankaikkisesti, ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa iankaikkisesti. Minä teen heidän kanssansa rauhan liiton - se on oleva iankaikkinen liitto heidän kanssansa - istutan ja runsaasti kartutan heidät ja asetan pyhäkköni olemaan heidän kes-

kellänsä iankaikkisesti. Minun asumukseni on oleva heidän yllänsä, ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin, kun minun pyhäkköni on heidän keskellensä iankaikkisesti" (Hes.37:24-28).

"Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he

tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta" (Ilm.20:4-6).

"Ja heidän tätä kuunnelleensa hän puhui heille vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä. Hän sanoi näin: 'Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palataksaan. Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen'.

Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähettiläitä hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme'. Ja saatuaan kuninkuuden ja palattuun hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

Niin ensimmäinen tuli esiin ja

sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää'. Ja hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähimmässä olet ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia'.

Ja toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää'. Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse sinä viittä kaupunkia...'.

(Luuk.19:11-19).

Toinen hallinnollinen taso on taivaallinen uusi Jerusalem, Jumalan asumus eli pyhi- en leiri, joka laskeutuu alas taivaista ja jää avaruuteen maallisen Jerusalemin yläpuolelle rauhanvaltakunnan ajaksi, toimien Messiaan ja ylösnousemusolotilassa olevien pyhien hallintokeskuksena (Ilm.20:9).

Hesekielin ennustus puhuu Daavidista, joka tulee hallitsemaan Israelin huonetta. Tällä tarkoitetaan joko Jeshua Messiaasta, Daavidin Poikaa, tai sitä, että ylösnoussut ku-

Auringonlasku Välimerellä pohjois-Israelissa. Kuva: Markus Nurmesniemi

ningas Daavid tulee olemaan Messiaan sijaishallitsijana Israelissa. (Messias on koko maailman Hallitsija).

Messiaan kaksitoista apostolia hallitsevat ylösnousemusolotilassa Israelin kahtatoista sukukuntaa (Mat.19:27-30; Luuk.22:29-30).

Kaikki ne uskovat, Jumalan pyhät, jotka ovat uskollisesti Jumalan Sanaa ja Tooran käskyjä noudattaen palvelleet Herraa, saavat myös osuuden Messiaansa kanssa tuhatvuotisen rauhan kuningaskunnan hallinnasta ylösnousemusolotilassa.

Meidän on ymmärrettävä tämä raamatullinen tosiasia, että jokainen ihminen pelastuu vain silkasta Jumalan armosta, uskon kautta, ilman lain tekoja tai omia ansaita, mutta palkka tulee palvelutyöstä, jonka me teemme lihan ruumiissa ollessamme (Room.3:19-24; 4:4; 2.Kor.5:1-10).

Jumalan tahto on, että emme vain pelastaisi sieluamme, vaan että myös saisimme täyden palkan (2.Joh.8). Monet ihmiset, jotka ovat palvelleet koko elämänsä sielunvihollista ja tätä maailmaa ja tulevat viimeisillä hetkillään uskoon, pelastavat kyllä armosta sielunsa ja pääsevät taivasten valtakuntaan, mutta mitään palkkaa heille ei palvelutyöstä luonnollisesti voida tulla.

Ne Jumalan pyhät, jotka ovat toimineet Jumalan Sanan ja Tooran käskyjen mukaan, palvelleen uskollisesti Herraa, hallitsevat kymmentä kaupunkia, toiset viittä kaupunkia ja on myös niitä, joiden elämäntyö palaa poroksi, koska eivät ole tehneet työtä Jumalan Sanan ja Herran käskyjen mukaisella tavalla ja heidän sielunsa pelastuu ikäänkuin tulen läpi, mutta palkka palaa poroksi

(1.Kor.3:10-17; Ps.19:8-12; Mat.5:17-19).

On toisia, jotka kätkevät Herran heille antamat leiviskät maahan, eivätkä toimi uskossaolovuosinaan Jumalan valtakunnan hyväksi millään tavalla.

Nämä ihmiset jäävät myöskin luonnollisesti ilman palkkaa ja vaarantavat jopa sielunsa pelastuksen, sillä usko ilman tekoja on kuollut (Jaak.2:14-26; Luuk.19:20-28; Mat.25:24-30).

Jumalan tahto siis on, että otamme uskossa vastaan Jeshuan Pelastajanamme ja palvelemme Häntä uskollisesti niissä tehtävissä, joihin meidät on Messiaan ruumiissa asetettu, Jumalan Sanan ja Tooran käskyjen mukaan, jolloin sekä pelastamme sielumme että saamme myös täyden palkan Messiaan valtakunnassa (1.Kor.12:12-27).

Palkan saamiseen vaikuttavat Jumalan Sanan ja Tooran käskyjen mukaan toimimisen ohella muutamat muutkin seikat.

Ensinnäkin se, että palvelemme uskollisesti, sillä sitä meiltä ennen muuta vaaditaan (1.Kun.4:1-2; Ilm.17:14; Mat.22:14). Edelleen siihen vaikuttavat sydämemme vaikuttimet, teemmekö palvelustyön esim. hyödyn saamiseksi tai turhan kunnian pyynnöstä, vai teemmekö sen rakkautesta Herraan (Heb.4:11-13; 1.Kor.4:5; 2.Piet.2:1-3; Fil.2:3).

Palkan määrään vaikuttaa myös se, kuinka me toimimme niillä mahdollisuuksilla, leivisköillä, jotka meille on uskottu (Mat.25:14-30). Jos jollekin on paljon uskottu, häneltä sitä enemmän vaaditaan (Luuk.12:47-48).

Palkan määrään ei välttämättä

vaikuta se, kuinka kauan olemme Herraa palvelleet, sillä joillekin Jumala saattaa suoda vain lyhyen palvelusajan Herran elovainiolla ja me saamme täyden palkan, jos toimimme uskollisesti sen palvelusajan puitteissa, jonka Herra meille armossaan suo (Mat.20:1-16).

Johannes Kastajan, Jeshuan tienvalmistajan, toiminta-ajan on arveltu olleen vain noin puoli vuotta, jonka jälkeen hän kärsi marttyyrikuoleman, mutta silti Jeshua sanoi häntä suurimmaksi vaimosta syntyneiden joukossa, koska hän toimi uskollisesti aina kuolemaan saakka sen ajan puitteissa, jonka Herra hänelle palvelusaikaa soi (Luuk.1:13-17; Mat.11:7-11; Mark.6:17-29).

Millä tavalla Herra sitten maksaa ylösnousseille pyhilleen?

Ensinnäkin jokaisella uskavalla on oleva ylösnousemusruumis, jonka kirkkaus vaihtelee niinkuin tähtien kirkkaus (Luuk.14:12-14; 1.Kor.15:35-41).

Niiden taidollisten ylösnousemusruumis, jotka ovat uskollisesti palvelleet Herraa ja sieluja voittaneet, loistaa kirkkaampana tähtenä kuin toisten (Dan.12:2-3).

Joidenkin ylösnousemusolotilan kirkkaus saattaa olla niinkuin kuun kirkkaus ja joidenkin jopa kuin auringon kirkkaus (Mat.13:43; 1.Kor.15:41-42). Jokainen hankkii maan päällä palvelustyöllään ja uskollisuudellaan ylösnousemusruumiinsa kirkkauden tason ja ylösnousemusolotilassa, kun katselemme Herran kirkkautta kasvoista kasvoihin, me vielä muutamme kirkkaudesta kirkkauteen (2.Kor.3:17-18).

Toiseksi, palkanmaksu tapahtuu hallintoasemana rauhanvaltakunnassa. Uskolliset

palvelijat saavat hallita kymmentä kaupunkia, toiset viittä kaupunkia.

On niitä, joiden palkka hallitsemisessa on pienempi ja myös niitä, jotka syystä tai toisesta jäävät ilman palkkaa ja vain sielu pelastuu armosta, uskon kautta, ikäänkuin tulen läpi (1.Kor.3:10-17).

Taivaallisessa olotilassa kaikilla on kuitenkin hyvä olla, eikä kukaan kadehti toistaan, vaikka Herra oikeamielisesti antaakin kullekin palvelutyön ja uskollisuuden mukaan.

Taivaallinen uusi Jerusalemin tulee toimimaan rauhanvaltakunnassa ylösnousseiden pyhien hallintokeskuksena. Ollessaan ylösnousemusolotilassa, pyhät ovat Jeshuan kaltaisia ja voivat Herran käskystä ilmestyä maan päällä lihan ruumiissa eläville rauhanvaltakunnan ajan ihmisille ja taas tehtävän suoritettuaan silmänräpäyksessä kadota takaisin taivaalliseen olotilaan (Fil.3:20-21; Luuk.24:36-43; Joh.20:19-20).

Ylösnousemusruumis on niinkuin silta, jonka avulla ylösnousseet pyhät voivat liikkua taivaallisen ylösnousemusolotilan ja maallisen olotilan välillä tarpeen mukaan ja suorittaa maan päällä niitä palvelustehtäviä rauhanvaltakunnassa, joihin Herra kulloinkin heidät lähettää ja palata taas takaisin taivaallisen Jerusalemin "tuki-kohtaan".

Se on käsittämättömän autuaallinen ja täydellisen ihanuuden olotila.

Jatkuu seuraavassa numerosa.

Yovel

12. numero / helmikuu 2020

”...että he kaikki olisivat yhtä (echad)...” Joh. 17:21

Päätoimittaja ja lehden taitto: Markus Nurmesniemi

Toimituskunta: Keijo Lindeman, Tri Clifford Denton (Englanti), Markus Nurmesniemi.

Kirjoittajina lisäksi vierailevia aiheen asiantuntijoita.

Kääntäjät: Pirjo Pulli, Tanja Lehto, Markus Nurmesniemi.

Kaikki tämän numeron valokuvat ottanut: Markus Nurmesniemi (Kuvan päätoimittajasta ottanut Marianne Katajisto Jerikossa Israelissa)

Yhteystiedot: jovel.toimitus@gmail.com (toimituksen s-posti)

www.yovel-magazine.com

Lehti ilmestyy kolmen kuukauden välein.

Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Yovel-lehti on tunnustuksiin sitoutumaton julkaisu. Haluamme osaltaan edesauttaa koko Messiaan (Kristuksen) seurakunnan paluuta ensimmäisen vuosisadan apostolisen alkuseurakunnan mukaiseen ykseyteen, yhteyteen, keskinäiseen rakkauteen ja Sanan kuuliaisuuteen. Lehti ei vastaa kirjoittajiensa yksityisistä mielipiteistä, joita saattaa esiintyä lehden sivuilla. Lehti ei ole ristiriitojen ratkoja eikä osallistu kiistoihin, vaan se pyrkii valaisemaan uskomme alkuperäisille juurille paluuta mahdollisimman selkeästi kaikkien yhteiseksi hyödyksi ja iloksi, Raamatun kokonaisvaltaista sanomaa peilaten.
